

1399/05/16

تحلیل حدیثی درباره ولایت در بیانات رهبر انقلاب؛

ولایت؛ برترین حکم الهی

حضرت آیت الله خامنه‌ای در سخنرانی تلویزیونی به مناسبت عید قربان (۱۰/۰۵/۱۳۹۹) به دهه‌ی دوم ذی‌حجه، دهه‌ی ولایت، اشاره کردند و روایتی از امام باقر(علیه‌السلام) قرائت کردند با این مضمون که در اسلام به هیچ چیزی مانند ولایت تأکید نشده است، بخش فقه و معارف پایگاه اطلاع‌رسانی KHAMENE.IR در این یادداشت به بررسی مفهوم این حدیث براساس اندیشه امام خمینی و رهبرانقلاب می‌پردازد.

یکی از احادیث مشهور درباره ولایت، حدیثی است که از امام محمد باقر(علیه‌السلام) نقل شده و بیانگر اصول دین در پنج مورد (نماز، روزه، حج، زکات و ولایت) و برتری ولایت بر سایر اركان است. در این مقاله ضمن برشمودن معنای لغوی و اصطلاحی ولایت (در سه معنا) به منبع و اعتبار حدیث اشارتی خواهد رفت و در ادامه، نظر حضرت امام خمینی(رحمه‌الله) درباره‌ی این حدیث که در روز عید غدیر خوانده و توضیح داده‌اند آمده و به نظر حضرت آیت الله خامنه‌ای هم اشاره‌ای خواهد شد. هدف اصلی این مقاله پاسخ به این سؤال مهم است که از معانی سه‌گانه اصطلاحی ولایت، حدیث مذکور به کدام یک از معانی ارجاع داده می‌شود. به عبارت دیگر بیانگر کدام معنا از معانی سه‌گانه ولایت است؟ یا جمع همه آنها را مدنظر قرار داده است؟

معنای لغوی و اصطلاحی ولایت

بیشتر لغتشناسان ولایت را به معنای سرپرستی یا دوستی دانسته‌اند. (رک: ابن منظور، ۱۴۱۶: ۱۴۰۶) (طربی‌ی: ۱۳۷۵: ۱/۴۵۵) به عقیده برخی «سرپرستی» به معنایی است که سیاق برخی از آیات قرآن کریم به آن اشاره دارد. (طباطبایی، ۱۳۶۲، ۱۶۱۶) شهید مطهری هم در باره معنی لغوی می‌افزاید: این واژه از پر استعمال‌ترین واژه‌های قرآن کریم است که به صورتهای مختلفی به کار رفته است. معنای اصلی آن قرار گرفتن چیزی در کنار چیزی است که هیچ فاصله‌ای بین آنها نباشد، طبعاً این کلمه در مورد قرب و نزدیکی به کار رفته است... و باز به همین مناسبت در مورد دوستی، یاری، تصدی امر، تسلط و معانی دیگر از این قبیل استعمال شده است. (مطهری، ۱۳۶۹، ص ۱۴).

اما سه معنای اصطلاحی برای ولایت میتوان برشمود: معنای اول تفسیر قرآن و احکام، بیان حلال و حرام، حل مشکلات فقهی و دینی، آموزش مناسک به مردم، پاسخگویی به شبهات، و در یک کلام مرجعیت و حجتی دینی است. معنای دوم ولایت، به معنای سرپرستی اجتماعی و سیاسی، حق الزام و دستور (obligation) حکومت، ریاست بر امور مسلمین، قضاوت، اعلام حنگ و صلح، وضع و اخذ مالیات، انعقاد رابطه و پیمان‌نامه بین مسلمین و سایر دول و در یک کلام شئون حکومتی و سیاسی است. معنای اصطلاحی سوم ولایت نیز عبارت است از ولایت معنوی و عرفانی به تربیت روحی و سیرو سلوک مؤمنان، خلافت کبری یا مظہر اسماء و صفات الهی. این مقام همان واسطه‌ی فیض است و در ادبیات عارفان با عباراتی مثل انسان کامل و ... از آن یاد می‌شود. (طبعی، ۱۳۹۵، ۱۵۴).

حال سؤال اصلی که این یادداشت به دنبال پاسخ آن است، این است که معنای ولایت با این همه خواص در حدیث مذکور از امام باقر(علیه‌السلام) به کدام یک از معنای اصطلاحی فوق اطلاق می‌شود؟ در اینجا لازم است ابتدا سندیت حدیث را بررسی کنیم و سپس نظر بزرگان را درباره دلالت آن بیاوریم.

منبع و اعتبار حدیث

این روایت از طریق شیعه و سنی نقل شده و به صحت آن بیشتر بزرگان اعتماد دارند. امام باقر(علیه‌السلام): «بُيَّنَ الْإِسْلَامُ عَلَى حَمْسِ عَلَى الصَّلَاةِ وَ الرِّكَابِ وَ الصَّوْمِ وَ الْحَجَّ وَ الْوَلَايَةِ» اسلام بر پنج چیز استوار و بنا شده است: نماز، زکات، روزه، حج و ولایت» (کلینی، ۱۴۰۱ق، ج ۲، ص ۱۸۲ و ۵) در روایتی ولایت رکن اول ذکر شده است. (کلینی، همان، ص ۲۱، ح ۷) در بعضی از روایات شیعی «بُيَّنَ الْإِسْلَام»، افزوده‌هایی در تأکید بر ولایت آمده است؛ از جمله: «... وَ لَمْ يُنَادِ يُشَنِّيٌّ كَمَا تُوِيَّدَ بِالْوَلَايَةِ فَأَخَذَ النَّاسُ بِأَرْبَعٍ وَ تَرَكُوا هَذِهِ بَيْعَنِي الْوَلَايَةَ» آنگونه که به ولایت ندا داده شده، به چیزی ندا داده نشده است. اما مردم به چهار رکن اخذ کردند ولی این ولایت را رها کردند. (کلینی، همان، ح ۱ و ۲)

«قَالَ رَبَّارٌ فَقْلُثٌ وَ أَكُّ شَنِّيٌّ مِنْ ذَلِكَ أَفْضَلٌ فَقَالَ الْوَلَايَةُ أَفْضَلٌ لِأَنَّهَا مُفْتَاحُنَّ وَ الْوَالِيٌّ هُوَ الدَّلِيلُ عَلَيْهِنَّ» زراره گوید گفتم کدام یک از ارکان پنج‌گانه افضل و برتر است؟ فرمود ولایت، چون ولایت کلید آنها است و والی راهنمای آنهاست. (کلینی، همان، ح ۵) «وَ لَمْ يُنَادِ يُشَنِّيٌّ مَا تُوِيَّدَ بِالْوَلَايَةِ يَوْمَ الْغَيْرِ» (کلینی، همان، ح ۸) در برخی روایات «بنی‌الاسلام»، به ولایت امام‌علی و ائمه (علیهم‌السلام) تصریح شده و «ولایت امیر المؤمنین و الائمه می‌باشد» آمده است. (صدق، ۱۳۷۶، ص ۲۶۸، ح ۱۴)

در برخی از روایات ترتیب ارکان پنجگانه به لحاظ اهمیت این‌گونه بیان شده است: ولایت برترین رکن است؛ چون ولایت کلید سایر ارکان است. بعد از ولایت، نماز برتر از بقیه است؛ زیرا عمود دین است. سپس زکات به جهت همراه بودن نماز در آیات قرآن و نیز به سبب اینکه گناهان را ازین می‌برد، برتر از دو رکن دیگر است. حج و روزه در مرتبه‌های بعدی قرار دارند. (کلینی، همان، ۵)

روایان حدیث

روایات بنی‌الاسلام از روایانی چون ابوحمزه ثمالی: (صدقه، ۱۲۶۲، ج ۱، ص ۳۷۸) فضیل بن یسار(کلینی، همان، ۲) زرارة بن عین (کلینی، همان، ۶) و عبدالله بن عجلان از امام باقر(علیه‌السلام) (همان، ۷) و عیسیٰ بن السری (همان، ص ۱۹ و ۲۱، ح ۶ و ۹) و مفضل بن عمر از امام صادق(علیه‌السلام) (صدقه، ۱۲۷۶، ص ۲۶۸) و عبدالله بن عمر (بخاری، ۱۴۱۲، ج ۱، ص ۱۱) (مسلم، بی‌تا، ج ۱، ص ۴۵) از پیامبر(صلی‌الله‌علیه‌وآلہ) نقل شده است.

اعتبار حدیث

علامه مجلسی سند برخی از روایات بنی‌الاسلام مانند روایت عیسیٰ بن سری، زرارة و فضیل بن یسار را صحیح دانسته است. (مجلسی، ۱۴۰۴، ج ۷، ص ۱۰۰) در میان علمای اهل سنت، روایت عبدالله بن عمر افزون بر اینکه در صحیح بخاری(بخاری، همان، ۸) و ج ۶ ص ۲۶) و صحیح مسلم(مسلم، همان) آمده است، برخی مانند تمذی و نسایی به صحت آن تصویح کرده‌اند. (ترمذی، ۱۳۹۵، ج ۵، ص ۵) (نسایی، ۱۴۰۶، ج ۷، ص ۷۰)

نظر امام خمینی؛ ولایت یعنی حکومت سیاسی

امام خمینی (ره) در سخنرانی خود در روز عید غدیر در شرح این حدیث می‌فرمایند: «اینکه در روایات هست که بنی‌الاسلام علی خمس این ولایت کلی امامت نیست، حکومت است... حکومت که دعا خواندن نیست، حکومت که نماز نیست، حکومت روزه نیست، حکومت عدل، اسباب این میشود که اینها اقامه بشود. آن که میگوید دین از سیاست جداست، تکذیب خدا را کرده است. تکذیب رسول خدا را کرده است، تکذیب ائمه هدی را کرده است... غدیر آمده است که بفهماند که سیاست به همه مربوط است. در هر عصری باید حکومتی باشد با سیاست، منتها سیاست عادلانه که بتواند به واسطه آن سیاست اقامه صلوٰه کند. اقامه صوم کند، اقامه حج کند، اقامه همه معارف را بکند... بنابراین، این‌طور نیست که ما خیال کنیم که ولایتی که در اینجا میگویند، آن امامت است و امامت هم در عرض فروع دین است، نخیر؛ این ولایت عبارت از حکومت است، حکومت مجری اینهاست، در عرض هم به آن معنا نیست. مجری این مسائل دیگر است.» (صحیفه امام، ۱۳۹۰، ج ۲۰، ص ۱۱۶)

پس به نظام امام خمینی (رحمه‌الله) معنای ولایت در این حدیث ناظر به معنای دوم مطرح شده در این یادداشت است یعنی رهبری سیاسی و اجتماعی که نافی سکولاریسم است. اینکه بعضی یا اکثر ائمه هنوز توانسته‌اند جنین وظیفه‌ای را عمل کنند، نافی معنای آن نیست.

نظر حضرت آیت‌الله خامنه‌ای؛ ولایت ضامن همه احکام الهی

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در آغاز سخنان در روز عید قربان (۱۳۹۹/۵/۱) به این حدیث اشاره کردند و فرمودند: «در روایت هست که «ما نودی آحد بخشی مثل ما نودی بولاية»؛ از همه‌ی احکام الهی، این ولایت جایگاه برتری دارد، چون تأمین‌کننده و تضمین‌کننده‌ی همه‌ی احکام الهی است که خب ماجراي غدير و آن داستان بسیار مهم [بیانگر آن است].»

ایشان در شرح حدیث دیگری از امام باقر (علیه‌السلام) با همین مضمون می‌فرمایند: «لَوْ أَنَّ رَجُلًا قَامَ لَيْلَةً وَ صَامَ نَهارَهُ وَ تَصَدَّقَ بِجَمِيعِ مَالِهِ وَ حَجَّ ... [کلینی، همان، ۵] اگر کسی تمام عمر را روزه بگیرد، نه فقط ماه رمضان را، تمام شب‌ها را تا به صبح بیدار بماند، تمام اموالش را در راه خدا بدهد، اما با ولی خدا ولایت نداشته باشد با ولی خدا را نداشه باشد، این چنین آدمی، همه‌ی آنچه که انجام داده است، بیهوده و بی‌ثمر و خنثی است.» (خامنه‌ای، ۱۳۹۷، ۴۰۸)

بحث و نتیجه‌گیری

در سیر تاریخ اسلام بیشترین برداشت از احادیث ولایت، از طرف متکلمان شده که آنها معنی ولایت را در این حدیث و احادیث مشابه بیشتر به معنی اول یعنی مرجعیت دینی و تفسیر قرآن و احکام تعبیر کرده‌اند، و از طرفی گاهی عرفا و اهل باطن معنایی باطنی و تأویلی از آن لحاظ کرده‌اند و عبارت «ولی» را به مثابه‌ی خلیفة‌الله و انسان کامل و ... برداشت کرده‌اند و سعی در عبور از آن ظاهر کلامی به این باطن عرفانی داشته‌اند.

اما واقعیت این است که عبارت ولایت در حدیث شریف هیچ محدودیتی ندارد و واحد هر سه معنای پیش گفته از ولایت است، اولاً منظور از آن درباره‌ی تفسیر قرآن و احکام و بیانگر حلال و حرام فقهی و دفاع در مقابل شباهات و ... است، ثانیاً ناظر به مسائل سیاسی،

اجتماعی و حکومتی است چه آنکه برای اجرای بیشتر و کامل‌تر احکام فقهی اسلام ناچار به برپایی حکومت دینی و حفظ و تقویت آن است (همانطور که امام خمینی اشاره کرده‌اند) و از همین رو اسلام ذاتاً سکولار نیست و با سکولاریسم غیرقابل جمع است. ثالثاً با حفظ معانی اول و دوم، به معنای ولایت معنوی و عرفانی و ارشاد سالکان و طی طریق و مقام خلیفه‌الهی انسان کامل و در یک کلمه واسطه‌فضی هم هست، یعنی وجه جامع همه معانی بوده و تخصیص و حصر به یکی از آنها مخالف اطلاق و جامعیت حدیث معصوم است.

در بعضی احادیث، قله‌ی رفیع اسلام، کلید و درب همه‌ی چیزها و مایه رضایت خدای رحمان را اطاعت از امام بعد از شناخت او دانسته‌اند. (کلینی، همان، ۵) این ولایت با معنای جامع سه‌گانه است که کلید قبول و رد همه اعمال بوده. با شناخت آن، اقرار به آن، دوست داشتن آن و عمل بر طبق آن، به ارکان دیگر اسلام نیز عمل خواهد شد (مثلت معرفت، محبت، اطاعت از ولایت).

منابع:

- طباطبایی، سید محمد حسین، ۱۳۶۲، المیزان، قم، بنیاد علمی و فکری علامه طباطبایی.
- طریحی، فخر الدین، ۱۳۷۵، مجمع البحرين، تهران، کتاب فروشی منتظری.
- ابن منظور، محمدين مکرم، امین محمد عبدالوهاب، ۱۳۹۶، لسان العرب، بیروت، دارالحیا العربي.
- بخاری، محمد بن اسماعیل، ۱۴۲۲ ق، صحیح بخاری، تحقیق محمد زهیر بن ناصر الناصر، دار طوق النجاه، چاپ اول.
- ترمذی، محمدين عیسی، ۱۳۹۰ ق - ۱۹۷۵ م، سنن ترمذی، تحقیق احمد محمد شاکر و محمد فواد عبدالباقي و ابراهیم عطوه، مصر، مصطفی البابی الحلبی، چاپ دوم.
- صدوق، محمد بن علی بن بابویه، ۱۳۷۶ ش، امالی، تهران، کتاباجی، چاپ ششم.
- صدوق، محمد بن علی بن بابویه، ۱۳۶۲ ش، خصال، تحقیق علی اکبر غفاری، قم، جامعه مدرسین، چاپ اول، کلینی، محمدين یعقوب، ۱۴۰۷ ق، الکافی، تحقیق علی اکبر غفاری و محمد آخوندی، تهران، دارالکتب الاسلامیه، چاپ چهارم.
- مجلسی، محمدباقر، ۱۴۰۴ ق، مر罕 العقول فی شرح آل الرسول (ع) تحقیق و تصحیح سیده‌اشم رسولی محلاتی، تهران، دارالکتب الاسلامیه، چاپ دوم.
- مسلم، مسلم بن حجاج نیشابوری، بی‌تا، صحیح مسلم، تحقیق محمد فواد عبدالباقي، بیروت ، داراجیاء التراث العربي.
- نسائی، احمد بن شعیب، ۱۴۰۶ ق، سنن نسائی، تحقیق عبدالفتاح ابوغده، حلب، مکتب المطبوعات الاسلامیه، چاپ دوم.
- مطهری، مرتضی، ۱۳۶۹، ولاءها و ولایتها، تهران: انتشارات صدرا، چاپ پانزدهم.
- مطیع، حسین، ۱۳۹۵، اندیشه اسلامی ۲ با رویکرد نیاز محور اصفهان: انتشارات حدیث عشق
- خمینی، روح الله (امام)، ۱۳۹۰، صحیفه امام، ج ۲۰، تهران: موسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی ره.
- حسینی خامنه‌ای، استاد سیدعلی، ۱۳۹۷، طرح کلی اندیشه اسلامی در قرآن، چاپ ششم قم: موسسه فرهنگی ایمان جهادی.